

كانون الهيات مژده

اهميت مشاركت مسيحي (ص ۶۰۸، س ۳)

اعمال رسولان بهار ۲۰۲۴

نام استاد: كشيذ كامبب سقايي، سبيده قلى بيكي

دانشجو: شيما. ص

تاريخ تحويل: ۱۶/۰۵/۲۰۲۴

مقدمه

انسان موجودی اجتماعی است. انسان برای زیستن، نیاز مبرم به هم زیستی و مشارکت دارد، هم زیستی در اجتماع و گروه‌هایی که بتوان نیازهای اجتماعی، عاطفی، امنیتی و حتی روحانی خود را برآورده کند و این موضوع می‌تواند به ادامه بهتر زندگی شخص، کمک شایانی کند. در طول تاریخ انسان‌ها بارها وابستگی خود را به یکدیگر ابراز کرده‌اند و در جهت برقراری هر چه بهتر آن، سعی و تلاش بسیار انجام داده‌اند؛ ساخت اجتماع‌های کوچک و بزرگ مانند روستاها و شهرها، همگی حکایت از آن دارند که مشارکت و کنار یکدیگر بودن از چه درجه اهمیت بالایی برخوردار است و به نوعی این مشارکت به شخص هویت می‌دهد و حس ارزشمند بودن را به شخص القاء می‌کند.

مشارکت در مسیحت

کلیسا و راز آن در مشارکت

در کلیسا رازهای مقدسی وجود دارد که ماهیت آن‌ها امری مهم در زندگی انسان است. کلیسا یک جامعه انسانی است که فقط بر اساس روابط تشکیل نشده، بلکه به اراده خدا و محبت و فیض او، تشکیل شده است.^۱ اراده خداوند این است که ایمانداران دور خود حصار نکشند و نسبت به اجتماع و اعضای کلیسا پر از محبت باشند، محبت یکی از رازهای خداوند است، پس این راز (محبت) بخش جدا ناپذیر کلیسا است؛ محبتی که از خداوند آغاز می‌شود و در بین همه ایمانداران جلوگیری می‌شود و باعث می‌شود مشارکت بین انسان‌ها شکل گیرد و مستحکم شود؛ مشارکت می‌تواند کلید کلیسا شناسی باشد^۲، مشارکت بر تمام امور کلیسا تاثیر می‌گذارد و از ایمانداران یک قوم واحد می‌سازد و آن‌ها را کنار هم جمع می‌کند.

قومی واحد

ایمانداران یا مسیحیان جدا از هر ملیت و نژادی قومی واحد را تشکیل می‌دهند. واژه کلیسا «Ekklesia»^۳ یک واژه یونانی است و به معنی «گردهمایی»^۴ است و از گرد آمدن اشخاصی تشکیل می‌شود که برای آن فرا خوانده شده‌اند (اول پطرس ۲: ۹-۱۰) این فرا خواندن از جانب خدا و تحت اراده او است، اراده‌ای جهت مقدس زیستن قوم (افسیان ۱: ۱۴) «تا

۱ نامه پاتریارک‌های کاتولیک شرق، راز کلیسا، (انتشارات شورای ایران کاتولیک، نسخه الکترونیکی ۱۹۹۶). ۲۲-۲۳

۲ همان منبع، ۲۳

۳ میلار اریکسون، آرمان رشدی، معرفی آموزه‌های مسیحیت، (انتشارات سازمان ۲۲۲ ژانویه ۲۰۱۳). ۵۰۸

۴ توماس هیل، آرمان رشدی، فریبرز خندانی، تفسیر کاربردی عهد جدید، (انتشارات کوک اینترنشنال چاپ اول ۲۰۰۱). ۸۶

جلال و کار عظیم خداوند ستوده شود»^۵ و از طریق آنها به سایر اقوام اعلام شود. سر کلیسا عیسی مسیح است (افسیان ۵: ۲۳) کسی که کفاره گناهان ایماندارن شد و نجات آنها را مهیا ساخت از اینرو جماعت خوانده شده با اطاعت از او، گرد هم جمع شده و تحت هدایت خدا پرستش کرده و یکدیگر را محبت می‌کنند، محبت کردن لازمه ی مشارکت با یکدیگر است و این مشارکت باعث می‌شود ایمانداران قومی واحد را تشکیل دهند.

رشد در مشارکت

رشد

رشد نشانه زندگی، زنده بودن و حیات است. رشد همه گیاهان و حیوانات، نشانه‌ی زنده بودن آنها است و اگر رشد نباشد می‌توان گفت زندگی متوقف شده است^۶، در انسان که مخلوق خاص خدا است (پیدایش ۲: ۲۶) این رشد شامل جسم و روح و روان و همچنین شخصیت است. رشد انسان می‌تواند فردی باشد و هم گروهی که رشد در گروه ملزم به ایجاد روابط با سایرین است و چون انسان موجودی اجتماعی است لذا بودن در اجتماع و داشتن مشارکت برای رشد وی حائز اهمیت است. حال اگر این رشد در مشارکت، طبق یک ضوابط و دستورالعمل باشد بسیار کار آمد می‌شود؛ از این رو که خدا خواهان رشد بشر است و او را به مشارکت با جمع مقدسین فرا خوانده است که ابزاری نیکو است و در جهت رشد افراد و بنای یکدیگر می‌باشد^۷.

رشد در مشارکت کلیسایی

جمع شدن با یکدیگر یکی از ارکان مسیحیت است. ایمانداران در کلیسای خداوند جمع شده تا نشان دهند که از آن خداوند هستند و او از آن ایشان^۸، کلیسا به وجود آمده است که مشارکت ابدی فرزندان با خداوند و با یکدیگر را به دیگر اقوام نشان دهد. معادل واژه کلیسا «در عهد عتیق قاهال است که بیشتر به عمل گرد هم آمدن اشاره دارد تا به خصوصیات اعضای گرد هم آیی»^۹. اگر این مشارکت طبق خصوصیات فردی باشد مشکلات و دسته بندی‌هایی بوجود می‌آورد که نه محبتی در آن است و نه رشدی در آن دیده می‌شود. یکی از اهداف این مشارکت‌ها، رشد فردی و گروهی است، یعنی واقع شدن فرد و افراد در

۵ نامه پاتریارک‌های کاتولیک شرق، راز کلیسا، (انتشارات شورای ایران کاتولیک، نسخه الکترونیکی ۱۹۹۶). ۲۴

۶ مارک ای دیور، مارگریت ماغن، ۹ نشانه کلیسای سالم، مرکز اصلاحات کلیسا (CCR). ۴۲

۷ همان منبع. ۴۴

۸ میلار اریکسون، آرمان رشدی، معرفی آموزه‌های مسیحیت، (انتشارات سازمان ۲۲۲ ژانویه ۲۰۱۳). ۵۱۱

۹ همان منبع. ۵۰۸

مکانی خاص و مشارکت با سایرین که دارای یک هدف و یک وجه مشترک هستند، یعنی مشترک در برخوردار بودن از حیات روحانی¹⁰.

نتیجه گیری

داشتن ارتباط با هم نوع، یک نیاز اساسی بشر است. انسان برای زندگی بهتر و داشتن امنیت نیازمند داشتن ارتباط با دیگران است، اگر این ارتباط صحیح و اصولی باشد موجب رشد و شکوفایی هر چه بهتر زندگی انسان می‌شود. ولیکن انسان که دارای محدودیت در بعد زمان و توانایی است نمی‌تواند یک برنامه و چهارچوب مدون در خصوص داشتن ارتباط و مشارکت صحیح برای خود و دیگران ترسیم کند و این را می‌توان در طول تاریخ به وضوح مشاهده کرد. انسان هر زمان خواست که یک اجتماع و ارتباطی را تشکیل دهد دچار شکست شد. راه دست یافتن به این مهم، فقط از طریق خدا و برنامه مدون او برای زندگی بشر است که میسر می‌شود، خدایی که هدایت و امنیت مشارکت‌های تحت نظارت خویش را تأمین می‌کند و این بهترین ضمانت است برای کسانی که طالب رشد و مشارکت تقدیس شده هستند.

منابع

- ترجمه هزاره نو. کتاب مقدس. (انتشارات ایلام ۲۰۱۴)
- نامه پاتریارک‌های کاتولیک شرق. *راز کلیسا*. (انتشارات شورای ایران کاتولیک، نسخه الکترونیکی ۱۹۹۶)
- اریکسون، میلارد. آرمان رشدی. *معرفی آموزه‌های مسیحیت*. (انتشارات سازمان ۲۲۲ ژانویه ۲۰۱۳)
- هیل، توماس. آرمان رشدی، فریبرز خندانی. *تفسیر کاربردی عهد جدید*. (انتشارات کوک اینترنشنال چاپ اول ۲۰۰۱)
- ای دیور، مارک. مارگریت ماغن. ۹ نشانه کلیسای سالم. (انتشارات مرکز اصلاحات کلیسای سی سی آر)
- ترنر، دوینا. آریان رشدی. *کمک به رشد مسیحیان*. (انتشارات ایلام انگلستان ۲۰۱۸)